

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 689/2020
23.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступају пуномоћници Милица и Милош Псутка, адвокати из ..., против тужене Општине Смедеревска Паланка, коју заступа Општински правобранилац, ради дуга, решавајући сукоб стварне надлежности између Апелационог суд у Београду и Вишег суда у Смедереву, на седници одржаној 23.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 122/18 од 12.07.2019. године, стварно је надлежан Виши суд у Смедереву.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 122/18 од 12.07.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име дуга по основу заплењеног и пренетог потраживања по правноснажном решењу о извршењу Основног суда у Великој Плани, Судске јединица у Смедеревској Паланци И.И.12/18 од 08.01.2018. године исплати износ од 259.845,23 динара који чине појединачни износи ближе одређени овим ставом изреке, са законском затезном каматом на износ од 220.516,16 динара почев од дана утужења до исплате, а на износ од 39.329,07 динара почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 77.920,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Против наведене пресуде тужена је изјавила жалбу из свих законских разлога.

Решењем Гж1 33/20 од 02.09.2020. године Виши суд у Смедереву се огласио стварно ненадлежним за одлучивање по изјављеној жалби и списе је уступио Апелационом суду у Београду као стварно надлежном суду.

Апелациони суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност па је списе уз пропратни акт Гж 7070/20 од 23.11.2020. године доставио Врховном касационом суду са предлогом за решавање насталог сукоба стварне надлежности.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу овлашћења из члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“,

бр. 72/11 и 55/14) утврдио да је за одлучивање о изјављеној жалби тужене у другом степену стварно надлежан Виши суд у Смедереву.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, са изменама) прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова, на решење о грађанско правним споровима; на пресуду у споровима мале вредности; у извршним и ванпарничним поступцима. Према члану 24. став 1. тачка 3. наведеног закона, апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанско-правним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Из садржине судске заштите која се у овом поступку тражи, произлази да се не ради о спору из радног односа, већ се ради о исплати дуга трећег лица, који новчани износ (259.845,23 динара) не прелази динарску противвредност износа од 3000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

У конкретном случају првостепена пресуда донета је у спору мале вредности, имајући у виду да је основ спора дуг по основу заплењеног и пренетог потраживања, које је послодавац тужиоца ЈКП „Пијаце, зеленило и чистоћа“ Смедеревска Паланка имао према туженој, а не потраживања из радног односа, како је то нашао Виши суд у Смедереву. Тужилац није у радном односу код туженог, нити дуг тужене произилази из радног односа већ из правног односа са трећим лицем-послодавцем тужиоца, при чему околност да износ дуга представља износ неисплаћених зарада које је тужилац остварио код трећег лица коме је тужени дуговао, не може да води закључку да се ради о парници из радног односа.

Како се у конкретном случају не ради о тужбеном захтеву против послодавца, већ се ради о спору мале вредности у коме новчано потраживање не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Виши суд у Смедереву стварно надлежан да одлучи о изјављеној жалби тужене применом цитиране одредбе члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

На основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП је одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р .**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић